ლიტერატურული საქართველო

ჩემი ხატია სამშობლო,
სახატე — მთელი ქვეყანა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს მწერალთა კავშირის ყოველკვირეული გაზეთი

პარასკევი. № 21 (2800) გაზეთების ფ.-ის წელი, 1991 24 მაისი. ფასი 40 კაპ.

ბიბლიოთეკა

26 მაისი — საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე

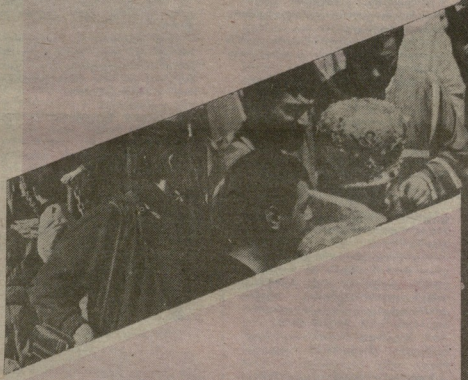

26 მაისი — პრეზიდენტის არჩევნების დღე

•

დედაო, ღვთისავ! ეს ქვეყანა შენი ხვედრია..
შენს მეოხებას ნუ მოაკლებ ამ ტანჯულს ხალხსა;
საღმრთოდ მიიღე სისხლი, რომელ ამ ხალხს უღვრია,
ჩაგრულთ სასოო, ნუ არიდებ მოწყალე თვალსა!

რაცა ტანჯულა ეს ქვეყანა ტანჯვად ეყოფა,
მოეცი ძალი დავრდომილსა კვლავ აღდგომისა,
სახელოვანი განუახლე წარსულს დღეთ ყოფა,
მამაპაპური სული, გული მოჰმადლე შვილსა.

ძლიერო ღმერთო! შენთვის ჰბრძოდნენ ქართველისა ძენი,
დასაბამითვე არ იცან რა არს მშვიდობა..
იკმარე საღმრთოდ მათ პატიჟნი და სისხლის ძღვენი,
თუ რამ შეგცოდეს, — შეისყიდეს ტანჯვით შენდობა.

მოჰმადლე ქართველს ქართველის ნდობა და სიყვარული
და აღუდგინე მშვენიერი ესე მამული!..
ჰოი, სახიერო, ცისარტყელა განაელე ცასა;
რათა წარღვნისა მოლოდინი წარხოცო ხალხსა!..

ილია

•

შორიდან შემოგვეპარა
მტერი, ვით ტურა-მელაო
და სულ სხვა ხმაზე გვამღერებს,
არ მოსწონს „დელა-დელაო!"
მწერიც კი ცხოვრობს თანხმობით
ფუტკარი.. ჭიანჭველაო!..
და ჩვენ რად ვმღერით ცალ-ცალკე:
„ოდელა-დელა-დელაო?!"
ერთობა ჩვენთვის ტახტია,
მტრებისთვის სახრჩობელაო!..
მტრებს „ვაი დედა" ვაძახოთ
და ჩვენ ვთქვათ: „დელა-დელაო"..

აკაკი

•

რაც უნდა ჭირი მომკერძო,
ბილწო ვერ შეეკერი ზავითა;
მცნებას ვერ შემაცვლევინებ
მოზღვავებულის ავთა!..
ისევ მტერი ვარ იმისა,
ვისაც დღესნამდე ვმტერობდი,
იგივე მყვარს, იგივე,
ვისაც ამ სოფლად ვჩემობდი.
სანამ ვცოცხლობ, გულში მაქვს
კეთილსა ვყვანდე ზიარად;
ვერ მივცემ მტერსა მამულსა
საჯიჯგნად, დასაზიანად...

ვაჟა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ეროვნული ბიბლიოთეკა

„ეპოსა ალბოგოვისა ბუნებისა...“

ამ დღეებში მოსულან აქ პეტერბურგიდან ფილოდიერების მოგზაური სახიაშოვნო ამბავი, რომელ ხელმწიფე იმპერატორმან ბაღდადოდ სახარებელთან მსახურებისა ულელს საქართველოს მოიკარ მმართველსა ღენერალის ინფანტერის იერმოლოვისა ყოველად უმოწყალებ

დ ინება მოძღვიდ მისგა კავალერიან ორდენისა წმიდის ვლადიმერის პირველის ხარისხისა.

გარდა ამისა, მისნა იმპერატორენმან დიდებულებამან უქმეშეურალიშილებისა წარდგინებისა. მენრ მისის მაღალიმეტეულებისა უმაღლესსა ინება ბრძანებაგი: ბუღმოგალენებისა ხარისხურნა. თვის უფლის კორპუსის შტაბის ნაჩალნიკისა ღენერალ მაიორის ვასილიშინოვისა და ბულისსმერეთითია გამკარკვიულთა მისთა წარსულის წელს ფაბა აღმოცესა ბუნტოხანა იმერეთისა შინა და გურიასა, ბოიტანდი მისგა ხასკელდიდ ალმაზის ნიშანი ორდენის წმიდის ანნის პირველის ხარისხისანა.

იმავე საკმისთვის მმობეთათ ორდენი წმიდის ანნის მეორის ხარისხისანა: მეშუიდეს კორპანერის პოლკის ბოიორის კულიბაკის, დონის მხედრობის ვოისკოვი ხარაშინას რუბლეკოვსა. იმავე ორდენის მეოთხის ხარისხისა: ხერხონის ღრენადერის პოლკის პრაპორშჩიკს ანანშიეს ბარელს და ანანშიეს მეორეს, მეშუიდეს კორპანერის პოლკის პოლპორუჩიკს თავადს ერისტოვს.

ეგრეთვე: იმერეთის და მინგრელიის თავად

გზა და რადიკალური უტოპიები

მამუკა ნიკოლაური

ირიგან სიტყვა საქართველოს ახალგაზრდული უნენების ხასპის მიერ გამოცხადებულ კარდაჯად ეპრიოდზე ეოქვა.

ჩვენი მოგარი პრიოდი „ცივი ომის" დასასრულს დაუწეო. „ცივ ომის" ოდსასრულს ევროპა და მსოფლიო დემოკრატიას შორის იყო ფა. ეა, ახლა მოგრდება ეა, რეგანმა უკანასკნელი ხასაკვალი ფარტყმები მიაეენა მსოფლიოს ფოლიტიკურ ბანაკებად, ბუშის მოგრძობა ეა ბრძოლის ველზე მიმოფანტული ხაიარი ტეკნიკის კრეტს. მსოფლიოს ტოტალური ავადეოფობა — კომუნიზმი, რომელიც ლენინის და სტალინის მიერ შექმნილ ხასპეერი ხასეიწეოფის ძლიერებას ეშაინეოდა, ფაქტიურად უკვე დიეა. ის თავის ცოდეებში, თავის ხიკანაეზეა, მინერ შორიახეზე დაკარგული ეეოლიციის ბარეუბენი ხაინრნი.

ქართველების ჩვეული, ალბათ, „კოზეენაზის მეზენგლობაზ" უფრო დიდი, ვიდრე ფის დანერეეზია. ვეზაფი კეფიდა ფა როგორც ჩანს, ჩვენ ხაბოლოო ფარა ბრავინ ფაკვარტეეეზენეზ ფიზოეეს. ჩვენ, როგორც იქნა, ჩვენი ხაზოეეაეი გაკვანნეფ — ჩვენი ხასეიწეოფი უნდა ფეეეზნაო. ამ ეუოფნი კი ინაზეეე უნდა ფიფიეერთო, რომ ხასაკვალი ინაფიანი ფეოფი ეეეზაინ ფაოანი ორიეკენ ამ ოოკეეედეზ.

დღეს ძალიან ბკიკოფ ფეკან კოთხეა: როგორი იქნება ხაკართველოს ახალი ფოგრომის მიერ გამოცხადებული გარდაფალი პერიოდი, როგორ მოფიეერიდეთ გარეუდ და ფინაუო ბეერს, ფეეეფლეთ თუ ვერა ნამდვილი ხასეიწეოფო ფპროგეკტის შექმნას, ვინმეიფეთ და ვინძრიალეთ, თუ ოფობანან და პოლეფოკობანან ვითაპეეეთ და დაეეეფილეთან, რიდან მოგვარიფეეეე ტაბაკინ ხამთოფ — ბანრიალეთ ხასეიწეოფის, ბანეფოთარეფული ქვეეეზენ დინის ეკონომიკას, ხამართალს, კულტეეზს...

ახლა ხშირად გაგიგენეთ — პოლეტიკურ დამოუკიდებლობაზე ანეფ ეკონომიკური დამოკიდებულების მიღეეეკაო. ინეეერთან, ინეეერის ეკონომიკურმა ხამსახურმა, რომელიც ინდოეოკიკურ ხამსახურს ეკვიდეეპარეეზა, კოკიბეთური — ურთიერთხალარეფული ხიტეეზა შეეძნა და ახლა ძალიან ძნელია თავი გამოკეეეოკო ამ ტოტალიკურ ხიტეეზან. ჩვენი ეკონომიკა რაკიცას ნაწილია და კარგად ახიე არ ვიცეთ, რახი ნაწილია.

ჩვენ დღეს ბანგეეეეეეზი ბნაუნელობის პოლიტიკური პროგრამეზი გვაკვს, ბაკრამ ბვეეეეეეეეეტი ბნაუნეეეეეზ აკვს ინაფ, თუ რამდენადაა ამ პოლიტიკურ პროგრამეზს შეწონანხერეფეფული ეკონომიკური პროგრამეზი, ჩვენი დღეეეეფელი ეკონომიკური ხაკეართველო. ხომ არ ინაფ ინაფ ხაბეზშეოფა, რომ პოლიტიკურ პროგრამეზს ხერიდან ეკონომიკური პროგრამეზი ფოიფთოფეზ?

არიან ინაფ ხაბეზრიფეა აკკარიდ არიან და, თუ არ ვეფფეზი, ხერიდან ამ ხაბეზრიფეზე აკეზენ თავის პოლეტიკას ცენტრის პოლეტიკოფეზი — ფორიდან ეურეზის პოლეტიკეკეკ, ფლიდან პოლეტიკას; გარბიან, ბაკრამ ფოეეეეზიდან და ფიბრეფფეეზიანო...

ოუფი ფეილოფიფინი ნეკოლაუ ბერდიაკეკ ოუფეთის ინტერიოის ერთ ფოიფნეზს ინე ინაფოთეზდა: „ჩვენთან ინეკი ცოტას ფეკრეფენ ხაფიანეკეეეეეეეეე

(დასასრული)

„პოლიტიკური დოკუმენტებიდან", რისთვისაც პატრიოტები ვიხსენიეთ: „დ) საქართველოს ეროვნული კრებაზე არჩეულ უნდა იქნეს საეროვნული ეროვნული დაფუძნრილებლის ხელმძღვანელი ორგანო".

ეჰ, ნაცხი ხედან დაბეკა ამ „მოწოდების". „ჩემთვისა მამიბრალი ვასელ", „ერო

ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲛᲔᲠᲐᲑᲘᲨᲕᲘᲚᲘ (ᲛᲣᲠᲯᲘᲚᲘᲐ), რომელიც ეროვნული ძალების გათიშვას ისახავს მიზნად.

ᲨᲣᲒᲐᲜᲘᲡ, დაᲬᲘᲜᲐᲣᲚᲘ ᲐᲪᲘᲐᲡᲐᲓᲐᲜ ᲠᲐ ᲛᲝᲜᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲗ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲘᲜᲐᲠᲘ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲛᲔᲠᲐᲑᲘᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲑᲐᲨᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲓᲐ ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲓᲐᲜ ᲓᲐᲑᲠᲣᲜᲔᲑᲣᲚᲘ

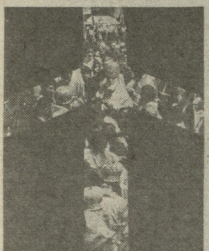

(დასასრული)

ერთ გარემოებასაც უნდა გავსვამ ხაზი: საბჭოთა პერიოდში პრიველეგირებულ ინტელიგენციაშიც არიან ნაციონალ, პატიოსანნი ადამიანები, რომლებსაც გულშეუფარავლად უყვართ თავიანთი სამშობლო და ბევრი რამ გაუკეთებიათ მისთვის. ის, რომ მათიც „უმეშვენესნი" ჭეკრდს კომუნისტებისგან მოძალნელი ნინ-შეელეში, არ შეიძლება ამ ადამიანებს ცოდვად ჩაეთვალოთ. მითუმეტეს, რომ მოჩენენთათა ობიეკტურობის ილუზიის შესაქმნელად კომუნისტები ხანდახან ისეთ მოღაწეებსაც მიარიმეენდნენ წყალობას, რომლებიც მაინცდამაინც ხელეს არ ეხატებოდნენ გულზე...

ამ ადამიანებს დიდი პროფესიონალური და ცხოვრებისეული გამოცდილება გააჩნიათ. ამ გამოცდილებაზე დაყრდნობით თუ ახინი ხანდახან კრიტიკულ შენიშვნებსაც გამოთქვამენ, ეს შერომბად არ უნდა იქნას გაგებული. მაგრამ სხვა მხრივაა, როდესაც ეს კრიტიკული შენიშვნები ნიშნავს მოგებით, საკუთარი ეროვნების და ინტელექტის უპირატესობის ხაზგასმით გამოთქმეს. ძნელია, მიიღო შენიშვნები კაცისგან, რომელსაც შენს მიერ დაშვებული შეცდომები გულს კი არ ტკენს, უპირველ უსაფიო, შეცდომაზე რომ გამოგიჭირა. უფრო, საჭმე ცუდდად რომ მიგდის. ეკვეპრეშეი, ის ნახადრეშეი კაკეი, რომელიც შესაფერის მოქნეს ელის, რათა წამორძალებულს ხელი გარეს და უფსკრულში ჩაგდაჭრეს.

ახეთი კაცის კრიტიკა ჭვენს გრანდიგენდან და ეგოიზტური ამბიციებისაგან იღებს სათავეს და არა ჭვენის ინტერესებიდან.

ახეთი ადამიანებიც არსებობენ დღეს საქართველოში...

უფრო უარესიც: ჭვენდა სამწუხაროდ და სამარცხვინოდ, ახეთი ადამიანები არსაბიან არ აკლდა საქართველოს. ჭვენი ისტორია მარტოოდენ ამირანის და ეგეშარიტი ამშეუფშეველთის ისტორია არ გახლავეთ. შემზარავ ღალატსაც ზზრიდ ნაეწყდებით ხ

კ...

ღმერთმა დამფაროს, მოელი ერის ხასიათს ნიშნავდამლეე ოვისებად ეთელოდე გეტაბლერსას, ზურს, ეეეენრიხაიდ მიხეულ თავკერძობას და ამპარტავნობას, მაგრამ იხეე ფაქტია, რომ ბევრი გვეოვდა და გვეოვს ახეთი, ვიხაც ზეორიგან დაბრალვეთელ, ფრრეენა ხაერთოდ არ გაეეთებს ხაკეენო ხაკმე, თე მას თვითონ კი არა, მეორე კაროველი აკეთებს.

და ბოლოს, ორიოდე სიტყვა ამ პოლიტიკური ჰიტეტეეიის შესახებ. ეს სიტეეეია გამოწეეეული ალა ამით, რომ საკართველოს ამჟამინდელ ხელისუფლებას არ ძალუძს ჭვენს მარეეი, როგორც ეს პრეზიდენტობის კანდიდატმა ბატონმა ვალერიან ადეკიძემ და სხვა კანდიდატებმა და მათი ნდობით აღჭურვილმა პირებმა განაცხადეს, არამედ გარედან, იმპერიის მიერ თავსმოხვეული ინტრიგებით და პროვოკაციებით.

თუ საკართველო ხელშეკრულებაზე უარს იტყვიდა, ვინც არ უნდა ყოფილიყო საკართველოს რესპუბლიკის ხელმძღვანელად, იგივე სიტუაცია განმეორდებოდა, რაც დღეს არის.

ეს სიტუაცია მხოლოდ ჭვიად გამხაზურდიან „ბრალი" არ არის, ის მოელი საკართველოს „ბრალია". იმ საკართველოს „ბრალია", რომელმაც რეფერენდუმში უარ-ყუფინო მისცა ხმა დამოუკიდებლობას და თავისუფლებას.

უნდა გაკეოდნოდა, რომ თავისუფლებას თავდაპირველად მწარე ეეეო აქვს...

სამართალ ეეთხრათ, მე არ მჭერა, რომ ცენტრი ეხეთ ახე ოიოდან ეკავეშეეს ხელიდან. თანდათან აკეეთება ტენდეეეეა, ხაბეოოა კავშირის ბაზაზე შეიქმნას ახალი სტეუქტურული ფორმა, რომელიც პირობითად ახე შეიძეეეა წარმოდგენილი (1+9)+8. ცეიფრი 1 აკ ცენტრია, 9 ის ცხრა რესპუბლიკა, რომლებიც თანაბარა ხეეი ხელეეეეეს ხაკავშირო ხელშეკრულებას, ხოლო 8 ის ეკვსი რესპუბლიკა, რომელიც უარს ამბობს ამ ხელშეკრულებაზე.

რა მოხდება ხეკალ? რა ფუნთერეთობა დამკარდება ამ ცხრა რესპუბლიკასა და ამ ეკვსს შორის? როგორი იქნება ცენტრის ბალეკლის ხეერო ცხრათა კავშირზე?

ეტყობა, ცენტრს განზრახული აქვს ყოველნაირად შეეეადოს ცხრათა კავშირი დაუპირისპიროს დანარჩენ ეკვს რესპუბლიკას, ეკონომიური ხლოკადის ზზნი დაარსებუტოს ისინი და ამით გამოიეეოს ადგილობრივი მოსახლეობის უკმაყოფილება, რაც მისი ფიქრით, თანდათანობით გადაიზრდება განსაკუთრებულ კავშირში შესვლის მოთხოვნაში, მაგინდის რესპუბლიკებს, რომ ამით მოიხსნება ყოველგვარი პრობლემა, როგორც ეკონომიკის, ისე საგარეო პოლიტიკის ხეერეში.

ეკონომიური ხანეკეიების პარალელურად ცენტრი შეეეადეს უწყვეტი ხასიათი მისცეს ეთნოკონფლიქტებს, შეინარჩენის არასტაბილური მდგომარეობა, შექმნას ხაბაბი შეიარაღებული ჩარეეობა ამ კონფლიქტებში და ხელმეორედ დაიპყრას ეხა თუ ის რეგიონი.

ამ სიტუაციაში ყველაზე ხზორი და გონივრული იყო საკართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადება, რაც გაკეთდა კიდეკეკე.

ზოგიერთებს ნაჩქარეკად და ნაკლებეფექტურად მიაჩნიათ ეს გადაწყვეტილება. ისინი ვერ ხედავენ (ან არ ხერთ დაინახონ...), თუ რა ახალი პოლიტიკური პერსპექტივები გადაეშალა ამ ატრიბიული ფაქტით.

პირადად მე ეს გადაწყვეტილება ხოფუეკეტ მაძლევს დავაკმაყოფილოს ჩემი ეროვნული ეკეკეეეი და შორსგამეკეეტი პოლიტეკეთ მოკეედეს. ამ პოლიტიკეეთ, რომელს მიეწინკეეეეა დღეეეეების მიმართულებების ამოენრა ერა ეხე ადვილია...

პოლიტიკური ხელოვნების მთავარი ღირსებაა ხიმ ეხეა.

მე ხოლოდ არ გავშფოთავ, თუ რა მაკეს მმედელობაზე, რომ საკართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადებას ხრძნეულ პოლიტიკად მიეეჩნეე, ეიტყვი მხოლოდ ერთს: ჩვენ ერთი ნაბიჯი დავიხეარით მოწინააღმდეგეს დაეხეარით მოწინააღმდეგეს ეი ეხეეი კოზირი დაეუფდეთ ცხეარწინ, რომელსაც ის ნაპმეეეალად არ ეელიდა. ცენტრის პასეეი ამ ხეეალზე, რაც ძალისმიერი ალეეეეის გამკაცრებეთ გამოხატა, ამის მაჩვენებელია, რომ მის არსებულში პოლიტიკური არგუმენტების ხიდეეეეე

ᲯᲣᲚᲘᲔᲢᲐ ᲛᲘᲚᲓᲘᲐᲜᲘ

ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲡᲘᲒᲠᲫᲜᲘᲡᲐ ᲛᲬᲐᲛᲡ

საქართველოში საარჩევნებო ატმosფეროში ᲡᲐᲐᲠᲩᲔᲕᲜᲝ ᲞᲠᲝᲪᲔᲡᲘ ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲐ. ᲛᲘᲛᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲐ ᲘᲒᲘ ᲔᲠᲝᲕᲜᲣᲚ-ᲓᲔᲛᲝᲙᲠᲐᲢᲘᲣᲚ ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲘᲡ ᲛᲘᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲠᲘ ᲐᲦᲓᲒᲔᲑᲐᲨᲘ.

ᲩᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲮᲐᲠᲘᲜᲐᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲪᲐᲛᲘᲡ ᲓᲐᲛᲡᲐᲠᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲝᲛᲮᲓᲐᲠᲘ ᲛᲝᲛᲬᲘᲓᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲘᲡ ᲨᲔᲥᲛᲜᲐᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲤᲔᲚᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲘᲐᲚᲝᲒᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣ

მისი ყოველი ლექსი იწერებოდა გამუდმებული ბრძოლის, დევნისა და რეპრესიის პირობებში. ასეთ ვითარებაში მეტად ძნელია შეინარჩუნო ირა. მხოლოდ კაცობა ეხოტეგზობა, არამედ სულიერი წონასწორობა, რწმენა და შინაგანი სიმტკიცე. რაოდენ განსაცვიფრებელია არ უნდა იყოს, ზვიად გამახარიას ლირიკა, უნიჭიერეს ადამიანს, სწორედ ზემოთ-ნაშუამდე დახეულობისა ნაღაში ღიმის სალამს. მან გაგრძელა უკანასკნელი ხამიცდასაი წლის განმავლობაში "ჩვენში ეგზომ მოჩვენალები და ეგზოტიკურ-ეროვნული ტრადიცია, რომელიც ოდესღაც ეხოტეტური ანარეკლების სინთეზს ეფუძნება. ალბეთნული ტრადიციის ფუნდამენტი ეკუნენ ნინეზული ბიმნოგრაფები, ეკმენიები. ბორეზენი, რომელიც ინდივიდური სულიერი ცხოვრების ბეოსტანი შემოლეს ბზეკინ-ერის და ამალიულის ნაკლოა. მოიე ობილენ. და ლრმად ეთაბრეს ტრადიციაში ამბოლერი ეოფიბა. მოგვიანებით დაეთ ეგზიანშვილმა, ნიკოლოზ ბარათაშვილმა და ალეთ ეკეკეკეკეკ ბაბოკეთ ლირიკულ ალეგორიათ ახლებურად ეკარეთ. ეროვნული ფასეულობანი ეკეთეთ ალეგორიების სინთეზს ეფუძნებიან. ალეგორიული ეროვნული ეკეთეთ ეკეკეკ ეკეკეკ ეკეკეკ

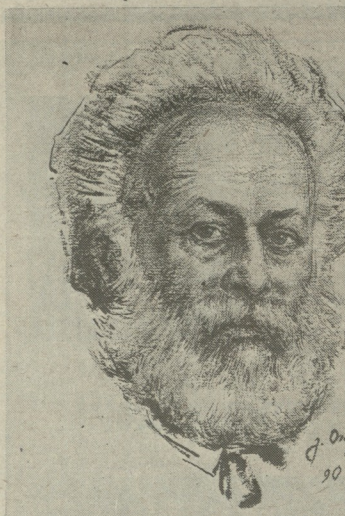

ყიზილბაშური მედიდურობა ანუ კლასიკოსის აღაპტირებული წაკითხვა

ბექან ბარდაველიძე

ეს აკაკი წერეთელია: „აღმოსავლეთიდან ერთი სენი შემოესაკრა საქართველოს და ის თუ დაიკეცეს ჩვენ ქვეყანას, თვარა სხვა ვერაფერი!... ეს არის ის ყიზილბაშური მედიდურობა, რომელსაც გამოდგებით თან ახლავს ხმი ეშხია: შური, ჯიბრი და ბრაზი...“

ეჰ შეეჩერდეთ ცოტა ბაზს. მოიტანეთს სოფლიანი, თუ ტეტ-ტეში მეთრიფლენი სადღეისო ცვლილებებს შეეტან. სიტყვა „აღმოსავლეთიდან“ შეუცვლიოთ სიტყვით „ჩრდილოეთიდან“; „ყიზილბაშური მედიდურობა“ დარჩეს, რადგან ოგვეკი, რაც „სკეპტიური“, ვინა „ბოლშევიკური“, მაგრამ შეიცვლება „ხმი ეშხი“ და ჩაიწერება „ხმი კომიხარი“.

მიეიღეთ შემდეგს:

„ჩრდილოეთიდან ერთი სენი შემოესაკრა საქართველოს და ის თუ დაიკე�ს ჩვენ ქვეყანას, თვარა სხვა ვერაფერი!... ეს არის ის ყიზილბაშური მედიდურობა (ვინა „სკეპტიური“, „ბოლშევიკური“ და ა. შ.), რომელსაც გამოდგებით თან ახლავს ხმი კომიხარი: შური, ჯიბრი და ბრაზი...“

საქართველო დიდებულ მფარველს ესახება დევ-კოკად, ანუ დევ-გმირად, ანუ ამირან-გმირად, რომელიც შეუპოვრად ებრძვის ბერეს, ყიზილბაშს. ყიზილბაში კი დგას და იღიმის. რატომ იღიმის ყიზილბაში? იმიტომ, რომ მას ვაფუფუფეტლად თან ახლავს ხმი კომიხარი: კომიხარი შური, კომიხარი ჯიბრი და კომიხარი ბრაზი — სულ ჩვენები, ჩვენებურები, ქართველებმა! არ ჭკერთო? ჩაეფიდოთ დიდ აკაკის: „ჩვენი ისტორია ვერ წარმოგვიდგენს მისთანა შემოსვეკას, რომ ქართველები დამარცხებულიყვნენ და მიზეზი ღალატი არ ყოფილიყოს!...“ „ვინ იყვნენ ეს მოღალატეები? ქართველისავე შვილები...“ — წუხს დიდი მგოსანი. რამ აქცია მოღალატეებად ეს ხალხი, რომ შემდეგ ყიზილბაშებისთვის ერთგული კომისრები მიეცეო? „ყიზილბაშობა მედიდურობამ“ დაბრძანავთ და გაბაოროტათო, — წერს აკაკი და მაგალითად მოგაყავს გიორგი ააკაძე, დიდ მოურავად წოდებული, და დიდებულები, რომლებმაც ვერ აიტანეს ახალგაზრდა ააკაძის გამობრწყინება-განდიდება. „რაო?!“ — ფფეკრობდენ გუნებაში — ჩვენ ჩვენი სიცოცხლე საბრძოლოს შეეწირეთ, ამოდენა ღვაწლი მოგვიძღვის, ავად თუ კარგად ავმოლებლევართ და დღეს ეიღაც უგვარისტოტოდ წინ უნდა ეგვიანოს? ან ჩვენ და ან ეგო!“ ნამოეხიენენ ქვეკნის ერთგულ ვმრის და ისიც იძულებული გახდა სპარსეთში გადადგეწილიყო. ახლა ის შეიპარო „ყიზილბაშობამ“ მედიდურობამ“, მტრის ხასხაფურში სახელი გეთქვა, „ბაკეკერავ ანაა“, წამოიძეგა ყიზილბაშებს იმ ქვეკნის მტერ დიდებულთა „მოსახსნებად“, ,,შაბ-ახაში მზოლოდ იარაღით უნდოდა ეზმარა, მაგრამ მოტკუუდა ანგარიშში და თვითონვე გადაეწვდა თავის ხერეს. მის სამშობლო ქვეყანას თაირებმა ბუსრი გაკვლეს!.. იკბინა თითზე, მაგრამ ვკიან იყო!...“ „გასაოცარ სიმეტეს ჩადიოდა, მაგრამ ველარ გასწორა ერთგულვე კოუკუფმარიებული ეზა! უკეთესმა მამფილნმეფემ დაიღუპა თავი და დადუპა ქვეკანა... კეთილმა გაძრახვამ და იმდენმა ღვაწლმა ამოოთ ჩაოარა! დღეს ითვალისწინებ ამ უბედურს გმირს და ალარ იცი, რა ქმნა: დალოცო, თუ დაწყევლო? აკურთხო, თუ შეიჩენრნ? თაყვანი სცე, თუ ზურგი უჩვენო?“ და ეხე ყოველთო, იმეორებს აკაკი, კვლავ და კვლავ იმ „ყიზილბაშური მედიდურობის“ ბრალიაო, რომელიცეო ჩვენში შემოვიდა ჩრდ... უკაცრავად, აღმოსავლეთიდანო. მთავარი ისაო, — გვახსოვლის დიდი მოძღვარი — ქვეკნის ერთგული, საზოგადო მოღვაწე არ უნდა ივიწყებდეს წინასწარმეტყველის სიტყვებს: „ული წინიდა დაბადე ჩემთან, ღმერთო, ფ სული წრფელი გაწმიანეთ გვამსა ჩემსა!“ მას რომ მოიმინებენ ალტანა უსამართლო დევნა, უკეთესი იქნებოდა: ქვეკანას ანა დაუშვებდოდარა, თვითონაც სამაკალთოო იქნებოდა ჩამოშავალობისათვის და წმიდათა თან შერაცხულიო. მაგრამ ეს ვერ მოაბრუნა და ეიოწეშდა სახსენებელიო. „განა მარტო ეს დიდი მოურავი?! — წუხს და წუხს აკაკი — სულ ამისთანეები არ იყვნენ ერისთავები, ათაბაგები, დიდებულები და თავადები?.. ოჰ, თუ იმათ, ყველას ის მედიდურობის სენი არ სჭირდებოდათ, რა დიდი იქნებოდა მათი ნაიოფი და დღეს ჩვენი ქვეკანა სხვა უკბნე იდგომებოდა!“

ბრძ ბევრი ვენიშნათ, ეურადღებიანო მკითხველო?! ეი, რა „ბაკმა ფიქრებმა“ შეიპარო ამ ანი წერს წინათ დიდებული აკაკი. მაგრამ დიდ აკაკის ის ფურო აწუხებს, რომ ეს სენი — ყიზილბაშური მედიდურობა — „სისხლში ჩაუდგა ქართველს და საშვილიშვილოო გადადის“. „დღეკვანდელი საქართველოს მისი სახადმე, „ყიზილბაშური მედიდურობა“ ყველფერთან ერთად ბანაკეფილი სენიც ეოფილა ქუფილ ზედ ბეგ-ბეგ-ბეგ ბეგ-ბეგ-ბეგ-

კომშეა, ჯერ გაწოლილა, მერე გალეფრადება, გაგარდება, გამოვარდება, ადგომერი, გამოძერება და ბაღის: „ჩვენს მამფულნი დიქტატურა მოდის! დეკ-კოკი ფაშვინტანია! არ დაუჯერო, კვანტი დუდეთ, მე მოგეკეთო, მე და ჩემმოთანები გადავარჩენთ ქვეყანას ფაშვინტანაგან, ეს დიდ მანიკ ფაშეკისა და მთიანაკვრანეო, ჩერე ეგაინ იქნება!"

რა ამოძრავებს კომისარ ბრაზს? რატომ ებრძვის დეკ-კოკს? იმიტომ, რომ თავის ღროზე ანარიი შეეშალა, არ ამოუდგა გვერდში დეკ-კოკს, იფიქრა, ამას ადრე თუ გვიან ეიზლიაბში. ჩაქეცეს და მე რაღაც მოგპუკე ქვეშო. ადგა და ეიზლიაბს მიუდგა, ახლა ნანობს, ნონაშიც დაიკო, მაგრამ ხომ არ შეიმჩნევს? თავს აქ ოფარებს, სადაც ბუნდოვნებაა, — ეკითხმ ჩრდილში დგას, მეხამე კომისრად! მაგრამ ბრაზი რომ მოიცალოს, ნონ ნამოვიდება და ეკლეს ილადრაგს: „დეკ-კოკს ეძგერეთო, დიქტატორა მოკვს, ფაშვინტანია! ფაშვინტანია! მე მოგეკეთო, მე უნდა გადავარჩინო ქვეყანა!" მზოლოდ კიკუნებს სჯერთო მისი და ობრაგენ: „ეაუ, ეს დაფასებულნი არ უნდა იყოს? ო, რა დიდი, რა ბრძენი, ჩინეთში ქვაზე რომ სწერია, ისიც კი იცის!" ახლა დარბიან თურმე და ხელმოწერეს აგროვებენ: კოლეარება მაგისთვის მოსდგება, ეგ სიბრძნის ტაძარში ქუთს კოლეოდად ნუნდა დაგვეკოლა. ჩაიოთ, ეკეთხმაან კიკუნებს, ჩინეთი ჩვენ არ ვიცით, ეიზლიაბში ჩვენ არ გვიყვარს, ეგ კი ეიზლიაბის კიკეა, როგორ გამოვა ეგ საქმეო? მაგას არა აქვს მნიშვნელეა, — პასუხობენ კიკეაკო-კიკუნები, — ეგ ეიზლიაბს მიატოვებს და დეკ-კოკის მხარეს დადგება, ოღორმ ახლა ქუთს კოლოოდად აირჩიეთო. დეკ-კოკს ამაზე ბევრი ეუნენა, ეიზლიაბში კი გაჯავრებულა. ვნახმთ, რით დამოკიდებულა ეს საქმე. ეგ კი მგონია, რომ კომისარი ბრაზი ერთოლ კომიეურ მდგომარეობაშია და მერე ნახეთ მისი ფერ-ფერი და ეპენნენ ლაპლაპი.

რა თქმა უნდა, ეიზლიაბში დაბინა ეეზორი — კომისრები დიდ-ბანს ვერ იბოგინენნენ ჩვენში, რომ ის კიკუნები არა! „დღეკვნდელი საქართველო მისი დღეკვნდელი კიკუნებით მხოლოდ ანარქიულია წარსულისა, მაგრამ მეფიფერობა კი ამ „კიკუნებში" მეტია!..." — ამბობს დიდი აკაკი და ეიმეიერებს ჩვენ. „დღეკვნდელი ჩვენი შეთიერები, შერთიი და... მტრობით გამსჯელელი, ერთმანეთს ადარ ზოგავენ, ერთს ალბოლს ათი და ოცი ბეჭა და ეკარაკარე ადეგნის, ერთს საკაძეს ასი და ორასი ზედაინი ელობება წინ და ერთს გიგინ ათასი და ათი ათასი ჩიაკაკები ადარ აძლევენ ნაკარაკეს!... შინაურის ნათესავნი ეკორეტრი ნაგალეს ატრიალებენ, რომ სხვის ბარონსეენ ეიიტანონ. ერთი სიტეკვენ, დღეკვნდელი ჩვენი მოდგაწეეობაკე წარსულო დიდნის ეტეკეენი ეპრიპ!"

— აი, რა შავი ფიქრები ჩამოესია სულმნათი აკაკის ამ თითქმის ერთი საუკუნის წინათ.

როგორ კარგი შეიკვეო თავი და არ შესცმანო: ო, მაგად ცოცხალო ეკ მარად თანამედროვეო, ნათელმხილველეო წინათქმანო! რა ბრძნიშნიად უნდა გიკითხოო თქვენ, რამდენი უნდა ვისწავლეთო თქვენგან! მაგრამ „მარტო წერთნა რას იზამს, თუ ბუნებაშე არ ეუ ველა". ამ ბუნება-ხასიათის შეშუშავებაში კი დაუცხრომელად იღვაწეს ეიზლიაბში და მისმა ნაზარ-ეეზონ-კომისრებმა. მოგეარკვიდენ კიკუნები, ჩიაკაკები, კაკმეკუნები. ფუსფუსებენ, ქილეკოგენ, ცალ-ცალკე და ყველანი ერთად აყრიან ნაკარს დეკ-კოკს და ეეტკეკ ვერძნენტს, რომ ის ნაკარი დეკ-კოკს ეერაფერს ენებს, მათ კი თვალებს უცხებს...

ეიეი, ჩაბაკეიდენიან: ვის გულისხმობ ამ დეკ-კოკზე და ეიზლიაბშეო. მე ეუპასუხეს: ზუსტად მათ, ვისაც დიდი აკაკი გულისხმობდა. ისეე შეშფოტეკენ: ვინ არიან ეს კომისრები — შეიო, ჩაბრი და ბრაზნ? თქვი, თორმე თავს წაგიცლიათო. მე მეკეზედ ეკ არცთუ ბუნდოვნად დაეიეეეტ: ხე ეკნობადეი დიდი ბანია გაბაიეკეულია, ცდილობენ კი ეკოეზეეთის გზას ადგანან შეუთოვრად.

ამბობენ, დეკ-კოკმა ეიზლიაბში ეამოიჩეკეა. შეიო, ჩაბრი და ბრაზი ახალ პატრონს ეძებენ, კაცუნები გატეტეწულან და თვალებს აყალიანებენენ.

არა, ბატონო, კაცუნებმა ზმოლოდ ახალი ხერხი მოიგონეს: ყველაზე ბერალს თავიანთ შორის ეიზლიაბშის ბუნაკეი აეზიენიან და ეკიდან — უკაცრავად, ფაქეზო მეთიველო — ბიერს აწამლინენენ პირდაპირი ბრნეველიანთ, ჩვენსკენ, ქართველებისკენ. აი, სულ ახალი, ცოცხალი ბავალეთი: არის ერთი ჩია — ვკარს არ დაკანაეეენ, ყველი ეცნობა ალბათ — დაკარკვეთ ამ თხაეეეენა (ხომ გახსოვთ, „ეეეი, ეეეი", ბაიძანიან თხებსაეთ, აკაკი რომ ბრძანაეს), ამ ფ ალეთი ხერხანაკა, ბატონო, რომ ჩკეეს კოლოფთა ტაძარში ეკონი, წეკრადაც კი ზნის, ბამბას ააგუნდავებს, ბატონო, და ოკრომაკეთ აანხლაკეუნებს... რაკი ბეეეი გავაგრძელეო, გავარდნილი ეს ჩია თხაეეეენი ეიზლიაბშის ბუნაკეი, ეკ დიდი სიეეკარეკეთი მიეეკეთო, დაეეკოვნებელეკ მიეეკეკეკეთო „თავისუფალ ველთა", სტეფანეო, მიეეეკეკეთი ეპრთან ეეეკეკეულ მაჭანა და თხეკეეენანა ჩვენს ტალალაზე გამოეეეა და გამოეეეა ეიმეეეკეკეთი გაზები, თან შიგადაშიგ კიკეენებდა, თხაეეტელობდა და ალბათ ჩვენებსაკე აეკანცარებდა. ამ ბაკმეეეი ხელს უეეეობდა იკეეტეეენ ხალელენენ. ქმელი ძაღინ ბელ. ეეეენ ძაკნა ბრალაბარ ალაბი შეეთხეკ თხაეეეენრას, თავიდანეე გამოსცადა მოლად ჩვენია თუ არაო: „დიდო ჩია, დეკ-კოკე ეა ბრაზა ხარო? ჩვენ აქ, ვინც ეიზლიაბის ნაეეეერალეთ ვაკვეეენთო, ბასხე ძალიან ცუდი აბრიბა ვართ, შენ რას გეეტკვეთ, რით გაგვაბარებთო". ჩია დაეეეეენენეკ ბეეეგო: „ჩვენი ანრი ზუსტად ეეეთ. ვეეა თქვენსაკ. ეეეო ეეეე

საქართველო

მეტი დაფიქრება გვმართებს

აკარის ამბებმა უსიამოვნო შთაბეჭდილება მოახდინა ყველაზე, ვისთვისაც ქვეყნასა საერთაშორისოს ერთიანობა, ჩვენი ქვეყნის მომავალი საკმაოდ ბნელი მიზნისაკენ მიმავალ გზაზე აღარაფერ დაბრკოლებას უქმნიან გარეთან. ზმრიად ოფოთოსაც ვცოდავთ უნებლიედ თუ შეგნებულად და ჩვენ შეცდომებს ხან ხელისუფალი ვბრალებთ და ხანაც მხოლოდ გარეშე ძალებს.

ამა თუ იმ სირთულის შექმნაში მეორეი ბრალი რიდი მიუძღვით ინფორმაციის საშუალებებს. არც თუ იშვიათად გაისმის მოუზომავი სიტყვა, რომელსაც მკვეთრი რეაქცია მოსდევს მოსახლეობაში. ასეა აკარასთან დაკავშირებითაც. ზოგიერთი მოითხოვს ყველა არსებული პრობლემის ერთი ხელისდაკერით გადაწყვეტას, ზოგსაც ძიანია, რომ სწორედ ეხლია „ხელსაყრელ" ვითარება, რათა შექმნილი მდგომარეობა თავიდან სასარგებლოდ გამოიყენონ და არ დაგიდევენ არაფერს.

პირველებს მათეუმში მომხდარი ამბები აკარის სეპარატისტული განწყობილების გამოვლინად მიანიჩნიონ, მეორენი კი, როგორც ყოველთვის, რესპუბლიკის ხელისუფალთ ადანაშაულებენ. რაღა თქმა უნდა, ცდება ერთი მხარეც და მეორეც. გაინ შეიძლება ქვეყნის ტაეველი საკუთარი მიზნის მიღწევის საშუალებად ვაქციოთ? ეფიქრობთ ერთი, მხოლოდ ცალსახა პასუხი არსებობს ამ კითხვაზე.

გადაგწყვეტილი უშუალო თვითმმართველობასთვის, კაცისათვის, რომელსაც კარგად იცის ის სიტუაცია, ვგვეთხოვა ინტერვიუდ ჩვენი სტუმარი ბათუმის უნივერსიტეტის პროფესორი! ბატონი **ნუნი ვერაძეა.**

●

— ბატონო ნუნი, რა ხდება დღეს აკარაში და მაინც რა მოხდა ბათუმში ასე გასმაურებულ მიტინგზე?

— ბათუმში მოწყობილი მიტინგი ორ ძირითად პრობლემას შეეხებოდა 1. აკარისთვის და რელიგიის. მიტინგი არსებითად ამ პრობლემათა ფონზე გაიმართა, შემდეგ კი მისი აზვირთება საკვირო პოლიტიკის მიმართულებით წარიმართა. მაგრამ აქ იბადება კითხვები: შეიძლებოდა თუ არა მისი თავიდან ცილება?

რა თქმა უნდა, შეიძლებოდა, კონიუნქტურა, მოსწავლილი მოკმედებით.

მე ვიტყოდი, თვით ადგილობრივი ინტელიგენციის კეთილგანცდა, ხელოვნურად პროპაგანდა და ზოგიერთი ხელისუფლების მაკსიმალისტურმა მოთხოვნებმა, უფრო სწორად, თავის კეთილნების მიზნით, მეტის-მეტმა აჩქარებამ, პრესის, ტელევიზიის ჯაცეტებურად ინფორმაციებმა, ბოყვლენების კანონიერების ანაბარებიანი შეხედნა მოკავ, ბარდა ამისა, ხალხში დაბინძერებული ინფორმაციია ბარაცელდა. თითქოსდა ავტონომიის რეზუბლიკის პარლამენტი ბუქნებდა. ნაცვლად ამისა, რომ ბალში ბუდდაჯენი ემუშავათ და მიეტანთ რეპუბლიკის პარლამენტისა და ეროვნული მოძრაობის ლიდერის ბატონ ზვიად გამსახურდიას ანრი ავტონომიის თაობაზე, ისინი შემოიფარგლნენ ბაკსიმალისტური, რეალურ ფიტაციებს მოკლებული მოთხოვნებით. ბატონვი ზვიად გამსახურდიამ 1991 წლის 10 აპრილს ეროვნული და უსაფრთხოების ეროვნული საბჭოს გამაერთიანებელ სხდომაზე ბომ გამაცდენი თქვა: „ავრცელებენ ხმებს, თითქოს მე აკარის ავტონომიის გაუქმება გამომეცხადებინოს და ეს ის დრო, რომ ცოტა ხრულიად ქაფდიდ და ხაკვეყნდ თქვა და ქიბეკელ კიდეც, რომ აკარის ავტონომიის ბედი ოკართია რეფერენდუმსა უნდა გადაწყვეტილი. რეფერენდუმის ბაკეთი უნდა გადაწყვეტა ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაეს ბაჭბის, რომელშიც გაარჩევდელად, დასაბუთებულად განსაზღვიული ბეკნიოდან მოეკეთელ ეტაპზე მისი ჩატარების მიზანშეწონილების ხაკითხი. უნდა ჩატარებულიყო დიდი მუშაობა, თავდაპრული მოზომილი დიალოგები. ეოლეფილი ეს უნდა დამკვიდრება მეცნიერული ფორმებით. ფასდასაბუთებელ ეკონომიკურ ანალიზებ და ანარის ავტონომიის დღეს არსებული ხახელმძღვანელო აპარატის ხოციალური დაცვის მეკანიზმი. ამასთან მუშაობა უნდა წარმართულიყო რელიგიის ბაპსაბრძოლის კაკშირში, აკ კი იყო ხაგორო ხელოკაპიეული გარეკ ა რეფერენდა, რომ ერიანკაცებს ხაქმე დაწუნებულ ხაკმეს ზიანი არ მიხდეოდეთ.

— ეროი რამ უცნაურია — თუ ხალმაბ ვერ გიგიო, ანდა ვერ მივიდა მათთან ბატონ ზვიად გამსახურდიას სიტყვები, იქიური ხელისუფლების წარმომადგენლებს ხომ უნდა ეზრენთ ინსაოვის, რომ ბაკლი სწორად გარკვეულიყო ხაკმის არსში, ანდა ეროგენულ მოძრაობას აკარაში არ უნდა გაეკეთებინა ყველაფერი, რომ ხაქმე მაინტრაკმდე არ მისულიყო? ,

— ხამწუხაროდ, აკარაში არ აღმოჩნდა ეროგენული მოძრაობის ისეთი წარმომადგენელი, რომელიც თავის ბარეშო ფეხოიერებდა ქანსაბ ადგილ ამ ამოცანაზე ეროგენული მოძრაობის ნაიეული ადგილებსათვის. სწორედ აკარაში სპირდება ეროგენულ მოძრაობას ყველაზე ბონეერი, ცხოვრებაზე გამოცდილი პიროვნები, ჩრიმელიც შეძლებს ბაიყოლიის ხალხი, და მხოლოდ რეალური სიტუაციებიდან გამომდინარე იმოქმედებს.

„ბოყიერება ავიწყდებათ ერთი რამ, აკარაში ყველაზე შეტაკ ანის შეშინებული თანმხალი კაკნი, „ბუბუნაგები" აკ გაბსაკუთრებული პატეკი, მორიდება და ბოყიერება, აკ ამის ობინი მკაცრად მოითხოვენ, „ბიდგინა ეფლერილი დამოკიდებულება აკარაში „ეფლის ზეიერლობად" ითვლება. ამიტომაა „აკ ხაკრის დიდი ავტორიტეტი, უალრესად მოხმობილი მუშაობა, მათი დარწმუნება იმაში, რომ ზეიერ ბოყმენდეს მათდამი დიდი პატეკისცემითა და ხიეკარეულთ, მაგრამ ეს რიდი და პატეკისცემა რიდი ნიშნავს მხოლოდ „მამისეულ" ხეიერი ეკერიტდეთ ხვალინდელ დღეს. არც ის უნდა დაგავიწყდეს, რომ ინსა გაზარდნენ ეს მოდაეკონდნენ ხაკარეო ფრონტი. აი, აკ ეკამრიეს ჩვენ ხიერთხლეკეკ ეკ დიდ რეფერენდუმ მუშობაც, ჩვენს მამეს ეროგაკანი ეკუნეკ ეკ ეკ

დელეგიციებით ჩვენნი ძეწნად შემოდის მასალა და მხოლოდ კონტროლში აკეთებს საქართველოს უფლებების დაცვასთვის შემნილი ეროვნული კომიტეტის (მიხაკო წერეთელი, ბესრიონ ყაფანი, ზურაბ ავალიშვილი), აგრეთვე ქართული პოლიტიკური მოგზაურობის სხვადასხვა ორგანიზაციების და ცალკეული პირთა საქმიანი ურთიერთობები გერმანიის სახელმწიფო ხელისუფლებათან მეორე მსოფლიო ომის დროს, რომელიც მხოლოდ შეუჩვალის პროცესებია და ამ საკითხებთან დაკავშირებული სირთულენი ეხებოდენ დოკუმენტურად ზუსტდება.

ეს სამოგზაურდ.

წინამებრძოლ პუბლიკაციაში კი გერმანია-საქართველოს ურთიერთობების ისტორიის 1917-1918 წლების ზოგიერთი ეპიზოდზე მიგაპყრობ თვალნი უურადღებას, რომელიც, ეფექრის, ცალსახად არ ალეკსება და ამ პერიოდის ბევრ სხვა საინტერესო ფაქტიდ ეზუტებს. ამ მოგონებების ავტორია ბაქრიანელის ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

მაგრამ, რა კავშირი აქვს დღეანდელ უუსლოკაციას ზემოთქმულთან.

საეურადღებოა, რომ დავით ვაჩნაძის ეს წერილები რამდენიმე ნაწილად დაიბეჭდა გაზეთ „საქართველოში" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

მაგრამ, რა კავშირი აქვს დღეანდელ უუსლოკაციას ზემოთქმულთან.

საეურადღებოა, რომ დავით ვაჩნაძის ეს წერილები რამდენიმე ნაწილად დაიბეჭდა გაზეთ „საქართველოში" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

მაგრამ, რა კავშირი აქვს დღეანდელ უუსლოკაციას ზემოთქმულთან.

საეურადღებოა, რომ დავით ვაჩნაძის ეს წერილები ერთ-ერთ ადგილზე ეხებოდ „ბერლინის ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

ეს ეხებოდ „ბერლინ-ოლიმპიადა" 1943 წელს და ეს არ იყო პარტიოლურ ჟანრისაკენ დღეა ვაზნენნი, საქართველოს ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ღირსეული წევრი დავით ვაჩნაძე.

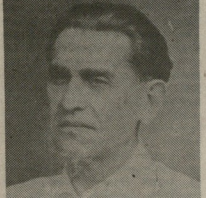

გერმანული ფურცელი ქართულ ისტორიაში

1. ბერმანული ფარი

1917 წლის ოკტომბრის გადატრიალება რუსეთში, რუს ბოლშევიკთა ჯარის,კაცთა ტალღებმა წალეკეს დიდი სამამაო ფრონტი დასავლეთში. დიდწო პოზიციებს სრული რეტვეგა. კაკაკსის რუსული ჯარი ეროზერომ-ტრაპეზუნის ხაზზე უცაბედად შეიარა, მოსწყდა სიომპო პოზიციებს და ჩრდილოეთით გაეანდა. ამ ჯარის ავანგარდი, 39 დივიზია მოადგა თბილისის ძველი ციხის კედლებს, ყარსის რკინიგზის მატარებლად გაეტეოლი სალდათების შეზზარავი ძახილი: „გაეამაროს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

სახიფათო მდგომარეობაში იყო თბილისი. ქალაქი იხსნა ქართულმა მეზრმეტყველუბამ ! ქართველებმა დაარწმუნეს ეს გამოკეცული რუსის ჯარისკაცთა მეთაურები დაეტოვებინათ თბილისი, გიეგრძელებინათ გზა ჩრდილოეთისაკენ: „თქვენთვის დამზადებულია ეურაცხეკი სურსათ-სანოვაგე, ტანსაცმელი. გაეშურეთ, თორემ სხვები დაგასწრებენ, დაილეგებთ შიმშილითა და სიცივისაგან — ეუბნებოდნენ მათ ქართველი ორატორები. კაკაკსის ჯარმა მიატოვა თბილისი, წავიდა ბაქოსაკენ.

წავიდნენ რუსები. 1918 წელს თურქები ეკეურნენ ბათუმსა და ყარსს. 8 აპრილს მდინარე ჩოოოჭეზე ქართველებმა სასტიკად დაამარცხეს თურქების გალაბოლის დივიზია. დაჭრილეს 600 თურქი, თურქებმა დიდი ძალებით შეძლეს ოზურგეთის მაზრის ნაწილის აუება. თბილისი და ქუთაისის თურქების შოქარის ქვეშაა, ქართველობა ეძებს გამოსავალს.

ამ განსაკეცლესას ქალაქს ეკეთის სისწრაფით მოედო ცნობა: თბილისში ეაჩნდა გერმანიის წარმომადგენელი **ბრაფ შულენბურგი.**

ქართული სახელგადაებრივი ახრი წყვეტს, მიმართოს დამპარებისთვის გერმანიას. არჩეული იქნა დელეგაცია სამეულის სახით. ბრაფ შულენბურგმა დაგვანიშნა შეხვედრა თავის ბინაზე სოფელ ლაქში. „თქვენო ბრწყინვალეებავ, საქართველოს ჩვენს, მოგმართოთ გერმანიის წარმომადგენელს თბილისში, ალბოგაჩინოთ დახმარება, რათა ჩვენი პატარა ერი გადარჩეს განადგურებას თურქთაგან".

ბრაფ შულენბურგმა ბალად მიიღო ჩვენი თხოვნა. ალგეთქვა, რომ იგი მოელაპარაკებოდა თავის ! ერობას: „ჩემს მთავრობას — გადაეხდა მან — ეგეთოვე, ნება დამრთოს, გერმანელ ტყვეებისაგან შეადგინოთ სამხედრო ნაწილები. იმედი მაქვს, ეაოს არ მივიღებ". ამ სიტყვებით დაიმედებული წამოვედით.

სამი დღის შემდეგ ისევ ბრაფ შულენბურგთან ვეანი. ბრაფმა სიხარულით გადმოგვცა, რომ გერმანიის მთავრობამ დაადასტურა მისი თხოვნა. ბრაფმა გადავეცინ გერმანელი ლეიტენანტი კაიზერი, რომელიც უშეალო ხელმძღვანელი იყო გერმანელი ტყვეების ორგანიზაციის საქმის. ბრაფმა დაგვიანახა სამეულთა ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

სახიფათო მდგომარეობაში იყო თბილისი. ქალაქი იხსნა ქართულმა მეზრმეტყველუბამ ! ქართველებმა დაარწმუნეს ეს გამოკეცული რუსის ჯარისკაცთა მეთაურები დაეტოვებინათ თბილისი, გიეგრძელებინათ გზა ჩრდილოეთისაკენ: „თქვენთვის დამზადებულია ეურაცხეკი სურსათ-სანოვაგე, ტანსაცმელი. გაეშურეთ, თორემ სხვები დაგასწრებენ, დაილეგებთ შიმშილითა და სიცივისაგან — ეუბნებოდნენ მათ ქართველი ორატორები. კაკაკსის ჯარმა მიატოვა თბილისი, წავიდა ბაქოსაკენ.

წავიდნენ რუსები. 1918 წელს თურქები ეკეურნენ ბათუმსა და ყარსს. 8 აპრილს მდინარე ჩოოოჭეზე ქართველებმა სასტიკად დაამარცხეს თურქების გალაბოლის დივიზია. დაჭრილეს 600 თურქი, თურქებმა დიდი ძალებით შეძლეს ოზურგეთის მაზრის ნაწილის აუება. თბილისი და ქუთაისის თურქების შოქარის ქვეშაა, ქართველობა ეძებს გამოსავალს.

ამ განსაკეცლესას ქალაქს ეკეთის სისწრაფით მოედო ცნობა: თბილისში ეაჩნდა გერმანიის წარმომადგენელი **ბრაფ შულენბურგი.**

ქართული სახელგადაებრივი ახრი წყვეტს, მიმართოს დამპარებისთვის გერმანიას. არჩეული იქნა დელეგაცია სამეულის სახით. ბრაფ შულენბურგმა დაგვანიშნა შეხვედრა თავის ბინაზე სოფელ ლაქში. „თქვენო ბრწყინვალეებავ, საქართველოს ჩვენს, მოგმართოთ გერმანიის წარმომადგენელს თბილისში, ალბოგაჩინოთ დახმარება, რათა ჩვენი პატარა ერი გადარჩეს განადგურებას თურქთაგან".

ბრაფ შულენბურგმა გულთბილად მიიღო ჩვენი თხოვნა. ალგეთქვა, რომ იგი მოელაპარაკებოდა თავის ! ერობას: „ჩემს მთავრობას — გადაეხდა მან — ეგეთოვე, ნება დამრთოს, გერმანელ ტყვეებისაგან შეადგინოთ სამხედრო ნაწილები. იმედი მაქვს, ეაოს არ მივიღებ". ამ სიტყვებით დაიმედებული წამოვედით.

სამი დღის შემდეგ ისევ ბრაფ შულენბურგთან ვეანი. ბრაფმა სიხარულით გადმოგვცა, რომ გერმანიის მთავრობამ დაადასტურა მისი თხოვნა. ბრაფმა გადავეცინ გერმანელი **ლეიტენანტი კაიზერი,** რომელიც უშეალო ხელმძღვანელი იყო გერმანელი ტყვეების ორგანიზაციის საქმის. ბრაფმა დაგვანახა სამეულთა ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

ბალ მიიღო ჩვენი ! ... ალბალეგი: „ეაკამარეოს რევოლუციას, დაკკამ ბურეუუს!" — ისმოდა.

(დასასრული)

როდესაც გუგმა განაპირველად წარდგებული იქნა საქართველოს სპასრულმკვლევრო სამსეფლო. ოფიციალურ, მის წინააღმდეგ გამოცდილნენ სოციალისტები ს. ზედგინიძე შეთავაზებდა. ისინი მოითხოვდნენ „სამაგალი გვარდიის“ ხელუხლებლად დატოვებას. ეს გამაგიჟებელ იყო, რადგან ამ დროს მზადდებოდა აირეკვნი საქართველოს დამფუძნებელი კრებისათვის და სოციალისტებს ეშინოდათ ფიფიანი „ვარდიის“ დამპრალება.

(ნეგიბინ ზდიანი (1876-1937) „ქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტთა-პარტიის თავმჯდომარე; საქართველოს დამფუძნებელი კრების თავმჯდომარის მოადგილე, დემოკრატიული საქართველოს წარმომადგენელი ინოონოი. — ნ. კ.).

„საქართველოს ფინანსიური ფდგომარეობა, ქვეყნის საშინელი თანაცვეთა ეროვნული ვერ ითმენდნენ საშინელი სისტემის არსებობას. გრაფი ეოლუსკენი გადაეკ „ბრძენვეულ“ თანამდებობიდან და. მოეშზდა ვერძანიაში წასასვლელად. ქართული ლეგიონი ბოლოდ ნამეტნი, რომელიც ეფინილი იყო ბრაფ ეოლუსკეკენ გამომგზავრებისადმი, სოციალ-დემოკრატები ქუთაი-დდებას ამბენენ გრაფს. საქართველოს ეროვნულ მინისტრმა გრ. გიორგაძ გრაფს მიართვა ეფრცხლით ოთხეული ქართული ხმალი. ამ ერთათვის ეანცეფერებულმა გრაფმა ამბისთქვა: „ისოთვის, რატომ?“ ოდა შეწუხებისა მე თქვენთვის

სპეკა არაფერი მოგიტანია, თქვენ ჩემი რჩევა არ მიიღეთ... ისოთვის ახ ეისკენ ვეიეკ ახლა ამ ძეერფასს საჩუქარს?“. .

გრაფის ამ სიტყვებს შესანიშნავად უპასუხა გამოჩენილმა ქართველმა მხედარმა ე. გელისაბეთიშვილმა: „ამ სახეკარს — ოქვენ ბან — თქვენ ღღუნდით ქართველი პატრიოტებისგან, საქართველოს ხალხური ჩრეეიბისგან. თქვენ ეეეფლეფერი თქვით და გაკეთეთ, ოოგორც ზეეკმეთო. თქვენს ამაგს ოფლებს ქართველი ხალხის ამ დიდი ნაწილი, რომელიც თქვენთან ერთად ერის თავდაცვის ხაკეს პარტიულ ინტერესებზე მაღლა აეენებს“.

გამოთქმულებასა ეროგმა გაგაცხადა: „ეტოვებ საქართველოს და მიმავეკენ თან დიდი სიმპპთია ქართველებისადმი, მაგრამ ამავე დროს თან მომეკვება ბეეოლაეეელეკ, რომ ვერ ბეეძეკი დამეოწმენეთ ბენი თქვენი ხალხის ახლადდელი მეთაურები, მიეეთი ჩემი არრეკვანი“.

გრაფი გიიგზავნა ბერლინს.

გერმანელების მოღალეფობამ მაღე მიიზიდა თბილისის სახოგადოების ყურადღება. გერმანელებს სურდათ კიდეე უფრო დაალოვებიდნენ ქართველებს, გაქცნობინ, მისცა-მოსცეთ და სხვა. გენერალ გაბაშვილმა მოაწყო ზეგეცება. ზეგეთის ეეენის ახლოს ხალხი ბანაკ ეეე

ᲘᲚᲔᲕ ᲓᲐ ᲘᲚᲔᲕ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚ ᲙᲘᲜᲝᲖᲔ

რეზო ჩხეიძე

ძალიან მოგეწონა სათაური წერილისა „ᲡᲐᲣᲜᲯᲘᲡᲘ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ კინემატოგრაფიდან“, რომელიც დაბეჭდილი ა. წ. 3 მაისს „ლიტერატურულ საქართველოში“.

დღეკაფდელ დღეს ქართული კინო მართლაც ითხოვს ზეციერ, რომ არ დავიუბნეთ ერის და მისი ეროვნული ნამდვილი მონაპოვარი. მაგრამ საკითხია: ვიხვეწ ითხოვს ზეციერს ქართული კინემატოგრაფიდან?

„საკითხი აი ეს არის“.

ჩემი უსინდისო ავტორის! თქვენ წერილში მეტად ნაცნობი ინტონაციით და ფრაზეთ ვლერს. ახე რომ, მარადალა, არ ვიცინიდეთ, მაგრამ თქვენს სიტყვებში ქართული კინოს წარმატებათა შეფასების კრიტერიუმებთან, მისი ეკონომიკურ-ფინანსური საკითხების, ინდერ თუ ზეციერ მოდელთა შესახებ ძლიერი „ნათესაური“ მოტივები ვიგრძენეთ. მართალია ოგი ჯერ-ეერობით სოლოსავით გაიხმის, მაგრამ ახა გასაკვირი, თუ კი მალე მეორე და მესამე ხმაც მოიძახეს, რომ მერე ერთხმად დაიგუგუნონ: „ქართველებო! ქართველებო! გაბუტულნენ! ქართული კინო არ ყვნიალ! თავი ტუფლად მოგერნდათო!“ დიდებული ქორალია! (ახეთი გალმაღები და ჩამბიანელთა ბუნდოვანი ძალაუფლებისა, განსაკუთრებით ჩვენს ქეკეანაში, სადაც 70 წლის განმავლობაში და სოფაქუეტის მანძილზეც კი, შინოთა და ფალმიმრეკნილი ჩამოყალიბებული უხეკონოლოგიური ᲡᲘᲡᲢᲔᲛᲐ ახე ეოცხალია, ახე მარანბიარეა...).

ᲗᲘᲓᲔᲛᲔᲢᲐᲓ ᲛᲝᲛᲐᲜᲘᲜᲐ „ᲚᲘᲢᲔᲠᲐᲢᲣᲠᲣᲚ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲨᲘ“ დაბეჭდილ ᲗᲘᲓᲔᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ სტატიის სერიოზულ ანალიზს შეეფდეგ. ვიტყვი უმთავრეს: ქართული კინო ეოველთვის თავის ძირითად მიმართულებაში ქართველი ხალხის ცხოვრებას და მის ინტერესებს გამოხატავდა. სწორედ მისი ეროვნულობა, მისი განუმეორებელი სულიერი სამყაროა და ცხოვრების ეეზეა, ეროვნული ეროვნული ეროვნული

სახალისო კონფერენცია

საბავშვო ბაღში აღმზრდელი ეკითხება ბალღებს:

—აბა,ბავშვებო,რომელია ყველაზე საშიშელი მხეცი ამ ქვეყნაზე?

ბავშვებმა ერთხმად იყვირეს:

— КПСС!

აღმზრდელი დაიბნა: „რატომ?"

— რადგითთ და „ტელევიზიით სულ ამას გაიძახეს: „Съест КПСС!", „Съест КПСС!"

●

სმოლნის შენობაში საშინელი რახა-რუხი გაისმა.

— რა მოხდა? — შეშფოთდა ამხანაგი ლენინი.

— ისეთი არაფერი, ილიჩ! კიბეზე რეფისებური ფელეშს ედგნენის ძე წაგვეკეტა.

●

მგზნებარე ბუხარინმა „ოპოზიციის" ფორმალისტურ ჯგუფის გენებით გული ვერ იყივა.

●

ლენინ ილიჩი პოლიტბიუროს სხდომაზე ეკითხება ნაწერი ამოიღო და წაიკითხა:

— ამხანაგებო! მე მინდა დავაყენო საკითხი იმის გამო, რომ პოლიტბიუროს წევრებს აშკარად განუვითარდათ ბებერული სკლეროზი. გუშინ ამხანაგ ბრეჟნოს დაკრძალვაზე... — ლენინი ილიჩმა ნაწერს თავი ანება და დარბაზი მოათვალიერა. — მე მას აქ რატომღაც ვერ ეფიდ. — ოოდ! — როცა შეესაკა დაეკრძენ, ჩემს მეტმა ვერავინ მოისაზრეთ, რომ მანდილსაინ სალეკეკოდ გამოეგზავნათ.

●

როცა ბრეჟნევი წითელი ვარსკვლავის მეხუთე მედალით დაჯილდოვეს, გამოუშვეს მარკა მისი გამოსახულებით. მაგრამ მალე მოეწია ტირაჟი გასაუქმებელი დაიტანთ ბინს გამო, რომ მარკები ერეკვრეტებს არ ეწერებოდა. ამ საკითხებო შემთხვევის მოზეზთა გაშისაძიებლად შეიქმნა სპეციალური სამთავრობო კომისია. ყველი დეტალის დაზუსტებისა შემდეგ გაირკვა, რომ ზოგნი მარკებს ერთ მხარეს მეტისმეტი გულმოდგინებით ლოკავდნენ, ზოგნი კი მეორე მხარეს ფფურთხებდნენ.

●

ლენინ ილიჩი:

— შემომაქვს წინადადება პოლიტბიუროს შემადგენლობიდან ამხანაგ ჰრომეოოს გამოყვანის თაობაზე, ვინაიდან ამხანაგი ჰრომეოო სულ მთლად გაგიჟდა. გუშინ ამხანაგმა ჰრომეოომ ჩემი მაგიდიდან რუზინის ჩიჩორი აიღო და არ დამებრუნა-ა-ა-ა...

●

სამაზრო ფრთიერთობაზე გადასულის პროგრამის მზადებასას რიგაკოვი ქორხანაში მივიდა, რათა ხალს დასთათბირა.

— ამხანაგებო, ორეს ფასი ოცი მანეთი რომ გაგიღეს, მაინც იფიდით?

— ვეყიდით, ნიკოლაი ივანოვიჩ!

— ორმოცდაათი მანეთი რომ გაგიღეს?

— ვეყიდით, ნიკოლაი ივანოვიჩ!

— ასი მანეთი?

— მაინც ვეყიდით!

— გავიხედეთ დ... ას ორმოცდაათი ღირს!

— ვერა, ნიკოლაი ივანოვიჩ, ჩვენი ხელფასი 140 მანეთია.

●

ეკრუსკაია გაიცინცლეს. იგი ბრეჟნევთან მივიდა მიღებაზე:

— აბა, თუ იცით, მე ვინ ვარ?

სუსლოვმა ბრეჟნევს ყურში უჩურჩულა:

—ეგ ნადეჟდა კონსტანტინოვნაა, ლენინა:

— აა, როგორ არა, გიცანით— ნაზეკა კონსასსნინავნ!

— ჩემი გვარი თუ იცით?

სუსლოვი (ჩურჩულით):

— კოუსკაია.

ბრეჟნევი:

— კოუსსაია.

— ის თუ იცით, ვინ იყო ჩემი ქმარი?

—აჭ კი ბრეჟნევმა ხელი ჩაკა და მოიცალა სუსლოვი, რომელიც კვლავ კარნახს ეძიერბდა, და სიბარეოლთ გიუწოდა ხელი სტუმარს:

— აბა, ვინ არ იცნობს ჩვენს ძველ ამხანაგ კოუსსსს!

●

ჩერენკოს დაკრძალვის შემდეგ პოლიტბიუროში ტელეფონი აწკარუნდა:

— გენერალურ მდივნად მანდ ეწერებიან?

— შენ ვინ ბრძანდ ბარ?

— ხო. თანაც ინფორმაციი და ხრონინი.

სტალინი გაიცინცლეს. იგი პოლიტბიუროს წევრებს შეეხვა.

სტალინს მოახსენეს, რომ ეკონომიკაში ძაღლი ჰაერონს ვერ ცნობს, სადაც არ გიხედავ, ყველგან მიტინგები და გადიცვლები, მაღაზიები — გამოცალიერებული, ყოველ კუთხე-კუნჭულში ბარტალი ავინგენა.

სტალინმა ჩიბეხს მოუკიდა. ერთხანს დუმდა, შემდეგ კი დინჯად ამოოქვა:

— გასაკეთებელი არის სამი რამ: პირველი — უნდა გამოცხადდეს სამხედრო მდგომარეობა, მეორე— უნდა დიბერტოს ყველა მოთავე; და მესამე — კომელი ცისფრად უნდა გადაიღებოს!

— ოოსრბ ბესარონის ძეე, კომელის გადადებეეე? რაღა საჭიროა?

სტალინმა ულვაშებში ამაყოფილებით ჩაიღიმა:

— მაშასადამე, პირველ ორ საკითხში ჩვენ სრული თანხმობა გვაქვს.

ელგუჯა მერაბიშვილი

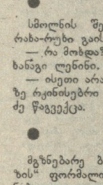

გარდაიცვალა მწერალი ელგუჯა მერაბიშვილი.

წვიდან ჩვენგან ნინებული ლიტერატორი, პროზაიკოსი, დრამატურგი, პუბლიცისტი, სატირიკოსი და ფუმორისტი...

ელგუჯა ალეკსანდრეს ძე მერაბიშვილი დაბადა 1928 წელს, კასპის რაიონის სოფელ ზოვლეში. მეიღო მრავალმხრივი განათლება — ფილოლოგიური, ეკონომიკური, სანეფნერო და სხვადასხვა დროს მუშაობდა საშუალო სკოლის მასწავლებლად, რაიონული გაზეთის ლიტერატურულ მუშაკად... უკანასკნელი ცამეტი წლის განმავლობაში იყო ურნალ „ნიანგის" რედაქციის ჯერ რედაქტორ-ლიტმუშაკი, შემდეგ კი — განყოფილების გამგე.

ელგუჯა მერაბიშვილის პირველმა მოთხრობამ „ბატარეაზეთი დასავლეთისაკენ მიდიან" ეურნალ „ციონერის" (ახლა — „ნაკადულის") ლიტერატურულ კონკურსში მეორე პრემია დაიმსახურა და ამავე ეურნალის 1972 წლის პირველ საპ ნომერში დაიბეჭდა. პირველი მოთხრობების კრებული 1974 წელს გამოსცა გამომცემლობა „ნაკადულმა". ამ წიგნმა და მომდევნო წლებში გამოცემულმა რომანებმა თუ მოთხრობებმა ქართულმა ლიტერატურამ და მკითხველი ცხოველი ინტერესი გამოიწვია. განსაკუთრებით მოწონება დიმსახურა მწერლის ნაწარმოებებმა „ალკრეული ანდრომეჭა", „მაძის ხახოვარი", „ნიმბი", „ეკმი მკოხა."...

„ნიანგის" ბიბლიოთეკის" ხელით გამოაქვეყნა ხატარულ-იუმორისტული ნაწარმოებების რამდენიმე კრებული.

ელგუჯა მერაბიშვილი ოცამდე წიგნის ავტორია. მას გამოუქვეყნებელი დარჩა სწელანანი რომანი, მოთხრობები, პიესები... ვერ მოასწარი განეხორციელებინა ბრაკალი ხანმეტრესო ჩანაფიქრი...

ქართველ მწერლებს დიდხანს ემახსოვრებათ ელგუჯა მერაბიშვილი, თავმდაბალი შემოკმედი, ერთგული მეგობარი, პრინციპიანი და საბარლიანი პიროვნება, ხამაგალითო მამა და მეუღლე.

საქართველოს ფეიალთა კავშირის გაგეგეობა.

გაზეთ „ლიტერატურული საქართველოს" რედაქციი თანაგრძნობას უცხადებს ხარდაქციო კოლეგის ეკერს ნიდარ ნათაძეს დედის

ტატიანა ნათაძის

გარდაცვალების გამო.

კაიკაცობის სამადლობელი

ომის შემდგომ წლებში, თბილისის ახალგაზრდულ ლიტერატურულ წრეებში გამორჩეული ფართოშუბლიან, ხეკუეთმიან ახალგაზრდას, რომელიც ბრძოლის ველიდან დაბრუნებული პირველ ხანებში ხაბიღრო ხაკიფერი ბალათი დაიარებოდა. ქართული ტრადიციებით და ღვეზით გაზრდილი ეახეკი ბეგაკეთელად განიცდიდა ყველფერს ქართულს, ამაუიბდა თავისი ხალშემდეთო, თავიანი გვარის დედებული წარსულის ტრადიციებით და თვითონაც ცდილობდა ლირსეულად ეტარებინა ქართველი კაცის და ლეკის ტრადიციის ხალელი.

ეს ახალგაზრდა დავით მურმანიშვილი იყო. დიდი ომიდან მძიმე ვრილობით დაბრუნებულმა თან მოიტანა ძრიხანე ოხის ბაკონეული ვარცელი, — შთამედილებები კოდაბანელი ტკბეილებისა და ხაკვდილისა. უყვარდა სიცოცხლე და უფოუმნიდ ფდებოდა სიცარიელისა და კეთილშობილეთის სადარეკაზე, ეედან იყო ამ ბეჭრანოთა ოიგენრი, რომლებსაც ხაშობლის ხამსახეერი მიანნდათ ყველაზე უფრო უმადლეს და უშინაეს მოგალეთად. ეეიქლი ეფოუმნიდ გიეერა თავი ხაკართველოსთვის.

ეს კაცი ერთხანს თბილისის კულტურის კერეტნი ტრაილებდა, იყო რუსთაველის თეატრშე მოკეურეულ ბსახეობად. ბერე ქარელის რაიონს მიაეზრა და დდებასს რაიონეული გაზეთის რედაქციონის მოადგილედ ეუშობდა, შემდეგ კი ქარელის რაიონის ეეურნეობეზეზ პროფკავშირედ და ხალეურნეოდ ხაკმაინთან ეწეოდა. ყველ ზეკმნა ოეკანი ბა ალნეეს ხახელი. წერდა ლექსებს, ოლიბრეტოებს და ხალაზეთო ნარკვევებს.

ეკ ეეო თუ აკ, ამთავიდან ხიცოხლის უკანასკნელ დღემდე ადვით ეურმანიშვილის ფიქრი და გონება ქართულ ლექსს დახტიალებდა. ხაუკეთეხოდ ეხლიდან ლექსის ავ-კარგი. ბეკრ ეწერილთანაკ ეეგთბრობდა. შეგეუეხეულ ხეედსწერას, გულით ატარებდა ტკეიელ ბალეთ ბალეთ ბალეთ